Analize si opinii

Prof. univ. dr. Corvin Lupu: Ce mai

reprezinta astazi Tezaurul Romaniei de la

Moscova?

© Acum 11 minute © 6 Vizualizari & 14 Timp de citire

În martie 2024, șase grupuri distincte ale Parlamentului European au depus rezoluţii referitoare la necesitatea

returnării de către Federaţia Rusă a Tezaurului României depus la Moscova în decembrie 1916 şi iunie 1917.

Ca urmare, în 14 martie 2024 s-a emis o rezoluţie finală în care se afirmă dreptul României asupra acestui

tezaur important de valori și necesitatea introducerii pe agenda unor discuţii bilaterale româno-ruse a

chestiunii, de îndată ce contextul internaţional va putea fi favorabil unor asemenea dialoguri diplomatice.

Rezoluţia nu face referiri la părţile din Tezaur restituite de Uniunea Sovietică României, în anii 1936 și 1956.

Pe de altă parte, rezoluţia Parlamentului European este apreciată a fi și o înscriere a României la masa

credală, pentru cazul în care sumele de bani ai Federaţiei Ruse blocate în diverse bănci ale Lumii Occidentale

vor fi folosite pentru acordarea de despăgubiri diverselor părţi care emit pretenţii ca urmare a faptului că le-au

fost lezate interese de către Federaţia Rusă. Este greu de prevăzut că ţările occidentale îşi vor asuma o

asemenea decizie, care ar reprezenta o ruptură totală cu Rusia, pe termen lung, care implică și riscuri de

securitate majore și blocaje diplomatice care în timp le vor afecta într-o măsură mult mai mare decât valoarea

sumelor pe care și le-ar putea insusii de la Rusia. Și pentru ce să le ia banii ruşilor? Ca să ni dea noua, sau

ucrainenilor, sau polonezilor, sau altor slugi ale occidentalilor?

În anul 2022, după declanşarea conflictului dintre Rusia si Occident, România a cerut Federaţia Ruse să-i

achite patru miliarde de euro, în contul contravalorii Tezaurului. În martie 2024, în România valoarea

UI IGUGIS 19 10, UUVA LG INUSIG VUVIGULA @ LUPE IGIAUNS UIIUINIGUUG VU INUINIGI NA ŞI Van viauiin mur ior

anunța că sechestrează Tezaurul României pentru a-l restitui în viitor si doar în mâinile poporului român,

valoarea lui reprezenta enorm pentru România de atunci. România era o tara înapoiată in care peste 85% din

populaţie lucra în agricultură cu unelte şi metode datând din Evul Mediu, aceleaşi de 400-500 de ani. Ţara se

chinuia să iasă din medieval şi să se ridice. Atunci, într-adevăr clasa politică românească ar fi avut motiv să-şi

reproseze că a refuzat oferta făcută in că din noiembrie 1917 de Lenin ca, în schimbul recunoaşterii de către

România a noului regim sovietic din Rusia şi a încheierii unui tratat de neagresiune să primească

recunoaşterea apartenenţei Basarabiei la Romania si Tezaurul. Despre aceste lucruri clasa politică din

România şi istoricii români s-au ferit să scrie. După ce relaţiile României cu URSS s-au deteriorat grav, nici

sovieticii n-au mai vrut să menţioneze oferta lui Lenin, schimbând strategia şi afirmând că Basarabia este de

drept a lor. Atunci da, Tezaurul României reprezenta mult.

Dar să ne gândim ce mai reprezintă astăzi valoarea Tezaurului României depus în anii Primului Război

Mondial la Moscova? În primul rând, valoarea lui sentimentală este una foarte mare, fapt care nu se poate

nega, ceea ce afectează sensibilitatile nationale ale românilor care încă nu s-au deznationalizat.

Dar financiar ce mai reprezintă Tezaurul de la Moscova? În martie 2024, datoria României față de sistemul

bancar internaţional evreiesc era de peste 170 de miliarde de euro, la care se adaugă garanţiile statului român

pentru mari sume de bani cu care s-au împrumutat unele dintre marile companii străine de pe teritoriul

României, pentru care împrumuturi este răspunzător statul român, care le-a garantat. În luna ianuarie 2024,

România a achitat dobânzi în valoare de 10 miliarde de euro! Institutul Naţional de Statistică a anunţat că în

luna ianuarie 2024 datoria externă a României a crescut cu încă 4,1 miliarde de euro.

La sfârşitul anului trecut, România a fost vizitată şi controlată de şefii ei financiari, adică de FMI. Delegaţia

Fondului Monetar Internaţional a recomandat Guvernului României să fiscalizeze mai atent la baza sistemului,

adică întreprinderile mici şi mijlocii şi să relaxeze fiscalizarea marilor companii, desigur majoritatea (aproape

toate), străine. Argumentul delegaţilor FMI a fost acela că marile companii străine au multi angajaţi și dacă vor

fi fiscalizati există pericolul de desființare a multor locuri de muncă. Evreii de la FMI nu mai puteau de mila

românilor şi se temeau ca nu cumva românii să rămână fără serviciu. Deci, ANAF să pună biciul pe micile

afaceri româneşti, să le stoarcă şi să-i lase pe marii proprietari de companii străine în pace! Doar sunt

companiile stăpânilor nostri! Adică ale lor! Aceste companii, împreună cu băncile străine si cu companiile

străine de asigurări (98% din totalul companiilor de asigurări sunt străine) exportă ilegal un profit estimat la

aprox. 150 de miliarde de euro anual. Păi cum să nu ne dea şi nouă 10-15 miliarde de euro sub formă de

fonduri europene, bani care-i fac pe românii neatenti să creadă că pe noi ne tine Uniunea Europeană! Că fără

Uniunea Europeană, România ar muri pe loc. Dar Uniunea Europeană a venit in România să ia, nu să dea !

În acest mod de fiscalizare, ANAF colectează sub 30% din totalul veniturilor cuvenite statului român. Păi de

unde să fie bani in tara? De aceea se împrumută statul român într-una, spre bucuria bancherilor evrei care-şi

adună cu grijă dobânzi aia s-au facut cămătari! Nu uităm ca România s-a împrumutat cu cele mai mari

dobânzi care se practică în sistemul bancar occidental.

in ae,

LL e

ISGISBLU; III UVIIU HUT DOLIVG WAVE GA INVINGA USI, POHUU Ua HU GOI O INUIIGILUSI, UI @ VAIIVIIGINUI GVIGI

din sistemul FMI, Banca Mondială, Federal Reserve, a anunţat că nu mai achiziţionează aur. României nu-i

mai trebuie aur! Toate minele de aur trimiteau minereul la un combinat din Copşa Mică, unde aurul era adus la

o puritate de aprox. 65%, iar de acolo era trimis la combinatul din Baia Mare, care-l ridica la puritate foarte

mare, iar de acolo pleca la Banca Naţională, mărind bogăţia ţării. Dar stăpânii nostri evrei nu mai vor o

Românie bogată, ci una jefuită de ei, iar Mugur Isărescu, un adevărat Iser (!), face jocul jefuitorilor.

Ca urmare, pe rând, s-au închis toate minele şi cele două combinate. Beneficiarul a dispărut, finanţarea a

dispărut si a venit dezastrul mineritului aurifer, după 2.000 de ani de glorie. Oare, cât aur s-ar fi strâns în ultimii

23 de ani, dacă s-ar fi exploatat în continuare. Dar trădătorii din fruntea României au vrut să dea exploatarea

aurului evreilor străini şi lacomi, contra unor redevente simbolice şi acelea achitate statului român în

conformitate cu propriile declaraţii ale firmelor evreieşti străine privind cantităţile de minereu extrase.

Apoi, pe uşa din dos, Isărescu a trimis în străinătate, preponderent la Londra, aprox. 65 de tone de aur al

României (există şi afirmaţii care spun că ar fi vorba despre o cantitate de 80 de tone!), moştenit de la fostul

regim socialist de stat, cel care a chivernisit munca românilor. În anul 2019, şeful partidului de guvernământ de

atunci, Liviu Dragnea, dezertor din rândul sistemului ticăloşit şi trecut în tabăra suveranistă, a cerut repatrierea

aurului României, dar BNR s-a opus! Tot Dragnea a cerut ca redeventele plătite de străini pentru exploatarea

aurului şi a tuturor celorlalte resurse naturale să fie legiferate la 50%. Nu s-a mai făcut nimic, căci Liviu

Dragnea a fost întemniţat şi ţinut trei ani la puşcărie. Despre acest tezaur românesc din Occident nu ne

vorbeşte nimeni. Mai crede cineva că el se va mai întoarce vreodată în România?

Deci nu ne mai trebuie aur! Atunci de ce mai cerem aurul de la Mocova?

În anul 2004, prim-ministrul României, Călin Popescu Tăriceanu şi ministrul de externe Mihai Răzvan

Ungureanu, au cedat Ungariei întregul patrimoniu al Fundaţiei „Emanoil Gojdu”, constând în sume de bani,

depuneri de aur, clădiri impozante, tablouri de mare valoare depuse la bănci *etc*. În anul 2008, când s-a

constituit o comisie de anchetă privitoare la legalitatea acestei înstrăinări, anchetă care nu a fost niciodată

finalizată, s-a stabilit că valoarea patrimoniului Fundaţiei „Emanoil Gojdu” este de 3 miliarde de euro. Acest

mare patrimoniu nu-l mai revendică nimeni, cei care l-au înstrăinat sunt liberi şi bine-merci, dar noi avem

treabă doar cu partea nerestituită din tezaurul de la Moscova.

În aceste condiţii, revin la subiectul rândurilor de faţă si pun din nou întrebarea: ce mai reprezintă astăzi valoric

Tezaurul României de la Moscova?

În 23 decembrie 1991 fosta Uniune Sovietică s-a dezmembrat, iar televiziunile din întreaga lume au transmis

în direct clipa în care Mihail Gorbaciov a semnat actul desfiinţării URSS. S-au născut 15 state noi, dintre care

Federaţia Rusă eliberată de sub dominaţia sovietică a fost şi este cea mai importantă, mai mare si mai

puternică. În ianuarie 1992, conform cutumei, preşedintele României, lon Ilici Iliescu, s-a dus la Kremlin să-l

salute pe noul tar Boris Elţîn, Federaţia Rusă devenind moştenitoarea în dreptul international a fostei URSS.

lon Iliescu a sperat în continuare într-o relaţie bună cu Rusia. Dar întâlnirea a debutat rece şi s-a încordat si

oS i]

Boris Eltin. Boris Eltin i-a spus in tata lui lon Iliescu ca pentru el uşa Kremlinului va ti inchisă in viitor. lon

lliescu a încercat să contracareze si a adus în discuţie problematicile teritoriilor româneşti ocupate de fosta

URSS si problema Tezaurului României de la Moscova. Boris Elţîn s-a enervat. Astăzi noi ştim ca Boris Elţîn a

fost un alcoolic, care îşi începea ziua de lucru cu băutura. Este posibil să fi fost şi băut. lon Iliescu nu a relatat

colaboratorilor lui apropiaţi, la întoarcere, acest aspect. Dar, in vino veritas, aber in Votka ist auch etwas: la

întoarcerea la Bucuresti, lon Iliescu a relatat ca Boris Eltin l-a întrebat ce tezaur doreşte, pentru că el nu-i va

da nici un tezaur. Eltin i-a spus că Tezaurul este plata României pentru protecţia pe care Rusia a acordat-o

României deceniile în care a putut să se dezvolte în voie, protejată de lăcomia Occidentului, fără să-i ia nimeni

nimic. Acum, spunea Elţîn, „va veni Occidentul si o să vă ia tot!” Ce bine a ştiut Boris Eltin! Ce mare adevăr i-a

spus lui Iliescu! lar lon Ilici Iliescu, avertizat de Boris Elţîn, n-a luat nici un fel de măsuri de protecţie, iar

serviciile de securitate care ar fi trebuit să fie de securitate naţională a României, adică serviciile secrete,

inclusiv cele militare, n-au făcut nimic pentru a proteja România de jaful occidental! Din contră, au fost şi ele

parte a jefuitorilor, alături de străini!

În anii care au trecut de la lovitura de stat din decembrie 1989, România a pierdut mult mai mult decât a

pierdut în cele două războaie mondiale, în inundaţiile catastrofale din anii 1970 şi 1975 şi în cutremurul din

1977, toate luate la un loc. Atunci nu se construise şi nu se realizaseră încă atât de multe câte s-au făcut în

anii dictaturii de dezvoltare, cele care aveau să fie prăduite după 1989. Şi atunci, întreb din nou retoric: ce mai

reprezintă valoric Tezaurul României de la Moscova? Aproape nimic.

În schimb, Tezaurul României de la Moscova, poate să reprezinte un factor de agravare a relaţiilor şi aşa

foarte încordate între România şi Rusia. Mă refer la faptul că înainte de aderarea României la NATO,

Federaţia Rusă a făcut României o serie de oferte. Rusia a solicitat României să nu adere la NATO, pentru ca

Moscova nu agreează apropierea armatelor inamice de fruntariile Rusiei. Rusia a oferit României garanţii de

securitate şi armament foarte modern (sisteme SS 400 şi altele), care ar fi pus în inferioritate militară totală

vecinii României, adversari istorici ai noştri. Pe lângă garanţiile de securitate, Rusia a promis restituirea

integrală a Tezaurului României de la Moscova! Ulterior, în ciuda faptului că România a aderat la NATO,

ambasadorul României la Moscova, domnul general cosmonaut Dumitru Prunariu, în misiune în anii 2004-2005, a fost chemat la Ministerul de Externe al Rusiei şi i s-a spus să transmită la Bucureşti să fie trimisă o

comisie care să coopereze la identificarea bunurilor din tezaur care nu au fost încă restituite. Când domnul

ambasador Dumitru Prunariu i-a transmis aceasta preşedintelui Traian Băsescu, acesta l-a rechemat de la

post! Nu a fost trimisă nici o comisie după Tezaur. Motivul a fost unul singur: nu cumva să crească

popularitatea Federaţiei Ruse şi a preşedintelui Vladimir Putin în rândul poporului român. Domnul ambasador

ştie mai multe despre ofertele Federaţiei Ruse, dar regulamentul nu-i permite să vorbească, iar, pe de altă

parte, fiul domniei sale este directorul Institutului de Aviaţie.

Un alt moment important s-a consumat în anul 2008, când, cu prilejul summit-ului NATO la nivel de şefi de

state de la Bucureşti, a sosit şi preşedintele Vladimir Putin, pe atunci funcţionând încă un acord NATO-Rusia.

La masa de protocol organizată cu acest prilej, preşedintele Vladimir Putin i-a facut lui Traian Basescu oferta

ca Rusia să vândă României la cel mai bun preţ tot gazul pe care îl exportă în Ucraina, iar România să-l

< > f Vv i n œ N7 © >

cand nu se tacea economie de energie, in special de gaz, tara avand resurse uriase. Rusia, devenita tara

nationalist-ortodoxa, a întins mâna României, încercând sa stabilească un alt mod de promovare a relaţiilor cu

România decât cel din perioada sovietică a internationalismului proletar. Numai din această afacere, România

putea recupera valoarea multor tezaure. La presiune americană, România a refuzat oferta.

Deci, după ce ni s-a oferit Tezaurul si alte oportunităţi cu valoare istorică şi le-am refuzat pe toate, conducătorii

României iudeo-euro-atlantice au venit acum şi cer Tezaurul cu mare tam-tam, prin intermediul Parlamentului

European. Oare ce-o fi asta în ochii mai marilor de la Kremlin? Nu o fi un fel de obrăznicie, a unei tari devenită

foarte mica, sărăcită, ocupată militar de străini şi datoare vândută, fata de o supraputere a Lumii? Oare

obrăzniciile nu se plătesc în istorie? Și când această obrăznicie este însoţită de alte numeroase acţiuni

provocatoare ale conducătorilor iresponsabili de la Bucureşti la adresa Federaţiei Ruse, nu reprezintă acestea

toate factori de risc pentru securitatea naţională a României?

Ca istoric ştiu un lucru: Rusia este puterea mondială care a influenţat cel mai mult în ultimele două secole

destinele României. Mai ştiu că la Kremlin funcţionează nişte contoare care înregistrează cu mare precizie

toate raporturile Rusiei cu vecinii ei. Cu vecinii trebuie să te ai mai bine decât cu fraţii, spune un vechi şi

înţelept proverb românesc. Guvernantii României de după 1989, produse ale trădării care a condus la lovitura

de stat şi la pierderea suveranităţii naţionale, n-au respectat butada cu putere de axiomă menţionată anterior.

Mai ştiu că Rusia şi-a plătit totdeauna în istorie notele de plată pe care le-au înregistrat acele contoare. Rusia

nu rămâne cu ofense nesanctionate, desigur, la momentul potrivit. Mai ştiu precis, că în cadrul viitoarelor

înţelegeri internationale care vor privi şi România, Rusia va fi la masa decidentilor, iar România va fi afară, pe

hol, în picioare, tremurând în aşteptarea deciziilor.

Concluzia mea este că, in acest moment istoric si în acest context politic în care România a împins ruptura din

relaţia sa cu Federaţia Rusă, Tezaurul României de la Moscova nu va fi recuperat. Pe de alta parte, fata de

pierderile uriaşe provocate României de regimul politic „ticăloşit” (Traian Băsescu) iudeo-euro-atlantic,

promovat de statul ‚esuat” (Klaus Johannis), valoarea Tezaurului României de la Moscova nu mai reprezintă

aproape nimic.

Tezaurul României de la Moscova rămâne doar un moment, o secvenţă, din istoria zbuciumată a României

contemporane.

Autor: Prof. univ. dr. Corvin Lupu

Sursa: https://www.art-emis.ro/analize/ce-mai-reprezinta-astazi-tezaurul-romaniei-de-la-moscova

editor

a

This file was downloaded from Z-Library project

Your gateway to knowledge and culture. Accessible for everyone.

z-library.sk z-lib.gs z-lib.fm go-to-library.sk

Official Telegram channel

Z-Access

https://wikipedia.org/wiki/Z-Library